GREGORIUS MAGNUS
Admont, 12. Jh.
Seite 141r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26120
Copyright: Admont, Benediktinerstift

petrare non desinunt recte hoc loco deuchemoth dicitur.
H uic montes herbas ferunt. Flatu namq; seculi huic uche
moth herbas ferunt. quia exeo illu reficiunt quod nequit
opantur. quia suas illi offerunt fluxas & lubricas uolup
tates. Erunt enim ait apls homines se ipsos amantes. quoq
descriptione complexus e. dicens. Voluptatu amatores
magis qua di. Que est g herba montiu. nisi uoluptas
fluxa que excorde gignitur superbo. Qui nisi dm sup
biendo contempnerent. nequaqua tot lubrica laseiuien
do ppetrarent. Quibus simiru herbis uchemoth iste
pascitur quia ineis pena eterne mortis esuriens eoru
pdtis moribus saciatur. Supbi enim huius seculi. & si quan
do supne dispensationis ordine ppedti. abexpletio
ne prauoq opum cessant praua tamen incogitatione
multiplicant. modo ut se potentiores ceteris rebus &
honoribus ostendant. modo ut eande sua potentia in
studio alienę lesionis exercent. modo ut lubricis mo
tibus ducti. pfacta se leuia uoluptatesq; dissoluant. Qui
du rebus diuinitus acceptis. nequaqua recta sed praua
semp agere cogitant. quid aliud faciunt nisi suis etia
dm donis pugnant. Quia igitur uchemoth iste insup
boru mentibus sua desideria semp recognoscit. quasi her
bas inmontibus inuenit. quibus reficiu suę malicię uen
tre tendit. Bene autem subditur. Omis bestię agri lu
dent ibi. Quid pbestias. nisi inmundi spe. quid pagru
nisi psens seculu designatur. Vnde de ipso maligno
spuum pncipe contra effraim dicitur. bestia agri
scindet eos. uel sicut isaias ait. Mala bestia n transi-
bit peam. Quia autem agri nomine mundus accipitur.
dominicus peuglm sermo testatur qui ait. Ager aut
est mundus. Agri ergo bestię inherbis montiu ludunt.